

Arrest

nr. 302 200 van 26 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 18 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat N. EL JANATI en van attaché F. FARAH, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 12 september 2022, dient op 15 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 18 november 2022 de beslissing tot erkenning van de vluchtelingenstatus.

1.3. Verzoeker wordt per schrijven van 25 mei 2023 door de commissaris-generaal opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud. Er wordt hem meegedeeld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: het CGVS) beschikt, blijkt dat hij een andere dan de Syrische nationaliteit heeft. Verzoeker wordt uitgenodigd voor een verhoor op 13 juni 2023 in het kader

van een eventuele intrekking van de vluchtelingenstatus op grond van artikel 55/3/1, § 2, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van Vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.4. Op 5 september 2023 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Dit is de bestreden beslissing die op 22 september 2023 aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op 23 maart 1999 te Al Nayrab, Idlib, Syrië. U heeft de Syrische nationaliteit, bent soennitisch moslim en Arabier.

U komt uit een gezin met zeven kinderen. Uw vader, A.A.M. (CG X; OV X), en uw twee broers, A.A.T. Taher (CG X; OV X) en A.A.A. (CG X; OV X), verblijven hier in België. Uw overige gezinsleden verblijven in Turkije.

U heeft steeds in Al Nayrab, Syrië, verbleven. Aangezien uw vader in Saoedi-Arabië werkte, heeft u tijdens het begin van uw leven ook een periode daar verbleven.

Omwille van de oorlog bent u samen met uw familie naar Joubas gegaan. Uiteindelijk heeft u in 2015 samen met uw familie Syrië verlaten. Jullie gingen naar Turkije. In 2017 bent u samen met uw familie een tweetal weken teruggekeerd naar Al Nayrab.

U bent niet naar school geweest, u bent analfabeet. U heeft niet gewerkt in Syrië.

Samen met uw vader en uw broer A. diende u op 15 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Uw broer T. kwam al eerder naar België en op 3 oktober 2016 werd hem door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de status van erkend vluchteling toegekend.

U vindt het niet veilig in Syrië. U vreest dat u verplicht zal worden uw dienstplicht te doen.

Op 18 november 2022 werd u door het CGVS de vluchtelingenstatus toegekend. Het CGVS kende deze status tevens toe in hoofde van uw vader en uw broer A..

Op basis van vermoedens van fraude, werd u op 13 juni 2023 door het CGVS opnieuw uitgenodigd in het kader van een eventuele intrekking van uw vluchtelingenstatus.

B. Motivering

Artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat het CGVS de vluchtelingenstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.

U werd op 25 mei 2023 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 13 juni 2023 in het kader van nieuwe elementen waaruit blijkt dat er redenen zijn om de geldigheid van uw vluchtelingenstatus te heroverwegen. Deze oproepingsbrief werd aan u betekend via een ter post aangetekende zending op het laatste adres vermeld in het Rijksregister conform artikel 57/6/7 § 3 van de Vreemdelingenwet (zie uittreksel Rijksregister administratief dossier).

U kwam niet opdagen op dit persoonlijk onderhoud. U heeft geen geldige reden meegedeeld om welke u geen gevolg gaf aan de oproepingsbrief binnen de 15 dagen volgend op de datum van het persoonlijk onderhoud noch maakte u schriftelijk en binnen dezelfde termijn de redenen over waarom uw status moet worden behouden. U heeft bijgevolg nagelaten uw medewerking te verlenen bij het onderzoek naar de nieuwe elementen met betrekking tot het al dan niet behoud van uw vluchtelingenstatus.

Aangezien u niet inging op de uitnodiging van de Commissaris-generaal heeft het CGVS uw actuele nood aan internationale bescherming inhoudelijk beoordeeld op basis van de elementen in het administratieve dossier en dit overeenkomstig artikel 57/6/7 §4 van de Vreemdelingenwet.

De identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit in een asielpcedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een vluchtrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan het administratieve dossier, blijkt dat u geen open kaart heeft gespeeld bij het indienen van uw verzoek om internationale bescherming.

Zo stelde u in het kader van uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u de Syrische nationaliteit bezit. U geeft hierbij aan dat u over geen andere nationaliteit beschikt (Verklaring DVZ dd. 25 oktober 2022 punt 6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter dat u over de Turkse nationaliteit beschikt.

Gezien deze vaststelling kan het CGVS niet anders dan concluderen dat u essentiële informatie hebt achtergehouden en de Belgische asieliinstanties doelbewust hebt trachten te misleiden. U hebt uw Turkse nationaliteit achtergehouden. Gezien u noch kwam opdagen naar het gehoor noch schriftelijk de redenen voor het behoud van uw status overmaakte, verkeert het CGVS in de onmogelijkheid uw vrees t.a.v. Turkije, een land waarvan u ook over nationaliteit beschikt, te beoordelen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt besloten tot intrekking van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikelen 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet aangezien aan u de vluchtelingenstatus werd toegekend op grond van verkeerd weergegeven en valse verklaringen die doorslaggevend waren bij de erkenning van uw status, namelijk het achterhouden van uw Turkse nationaliteit.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat het CGVS in hoofde van uw vader, A.A.M. Mohammad, en uw broer, A.A.A., tevens beschikt over de informatie dat zij over de Turkse nationaliteit beschikken. Het CGVS besloot tevens in hun hoofde tot intrekking van de vluchtelingenstatus.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/3/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw vluchtelingenstatus ingetrokken."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert een schending aan van de artikelen 1 en 3 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 18 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 13 en 14 van richtlijn 2001/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van de artikelen 48 tot en met 48/7, 55/3, 55/3/1, 57/6, 57/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, het beginsel van goed bestuur en van een schending van *audi alteram partem*.

Ten eerste verwijt verzoeker de commissaris-generaal hem geen tweede keer te hebben opgeroepen voor een bijkomend persoonlijk onderhoud daar de gevolgen van de bestreden beslissing zeer ernstig zijn.

Ten tweede betoogt hij dat niet betwist wordt dat hij in 1999 geboren is in Syrië, dat hij daar lange tijd gewoond heeft, net zoals zijn broers en zijn ouders. Hij voegt toe dat zijn Syrische nationaliteit vermeld staat op zijn bijlage 26 en dat die ook vermeld wordt in de beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus. Er kan volgens hem redelijkerwijze worden aangenomen dat hij zijn nationaliteit bewezen heeft door documenten over te leggen in het kader van zijn toenmalig ingediend verzoek om internationale bescherming. Hij wijst erop dat zijn andere broer, T., die in 2016 in België is aangekomen, niet getroffen wordt door de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Hij maakt nog melding van een andere broer, A.A.B., die op 8 september 2022 ook in België is aangekomen en stelt niet te

begrijpen waarom er geoordeeld wordt dat hij en sommige familieleden over de Turkse nationaliteit zouden beschikken en anderen niet. Verwijzend naar de wet nr. 403 van 11.02.1964 betreffende het verkrijgen van de Turkse nationaliteit voert hij aan niet te voldoen noch aan artikel 6 noch aan artikel 7 van die wet. Niets wijst er volgens hem op dat hij een familielid heeft met de Turkse nationaliteit. Bovendien is hij geboren in Syrië. Voorts meent hij niet te voldoen aan minstens van één van de twee voorwaarden om de Turkse nationaliteit te bekomen. Hij legt uit dat hij niet meer dan vijf jaar in Turkije heeft gewoond, dat hij de Turkse taal niet op een niveau beheerst dat vereist wordt om de Turkse nationaliteit te verkrijgen en dat door zijn vertrek naar België niet blijkt dat hij besloten heeft zich te vestigen in Turkije. Hij vervolgt dat het Syrische wetsdecreet nr. 24 van 04.04.1953 het niet mogelijk maakt om de Syrische nationaliteit te combineren met een andere nationaliteit en dit omdat in zijn hoofde geen besluit werd genomen waardoor hij de mogelijkheid zou worden geboden zijn Syrische nationaliteit op te geven. Hij meent dat het van hem niet verwacht kan worden een negatief bewijs te leveren, namelijk dat hij de Turkse nationaliteit niet heeft. Hij benadrukt dat de commissaris-generaal nalaat aan te geven op grond van welke elementen en/of omstandigheden hij heeft geoordeeld dat hij, alsook enkele van zijn broers en vader de Turkse nationaliteit hebben. Hij stelt dat hij samen met de bestreden beslissing foto's heeft ontvangen van Turkse identiteitskaarten en paspoorten. Hij denkt dat zijn oom deze bezorgd heeft aan de commissaris-generaal. Zijn oom zou hebben opgetreden als smokkelaar en om hem samen met zijn gezin gemakkelijker uit Syrië te krijgen, zou hij hen valse Turkse identiteitsdocumenten hebben verstrekt. Verzoeker vervolgt dat zijn vader die smokkelaar nog geld schuldig is en dat zijn vader een klacht tegen hem heeft ingediend bij de politie. Hij wenst vervolgens de volgende opmerkingen te maken aangaande de fotokopieën: de foto's zijn van zeer slechte kwaliteit; minstens vier ervan zijn screenshots van een fotogalerij van een mobiele telefoon; de zoom op de foto's maakt de informatie op de verschillende identiteitsdocumenten volledig onleesbaar; de foto's zijn in zwart-wit waardoor het moeilijker werd om de informatie op de documenten en de verschillende elementen die werden gebruikt om de echtheid van de paspoorten en de identiteitskaarten te certificeren; een deel van de informatie werd gearceerd; er lijkt geen echtheidscontrole op te zijn uitgevoerd. Uit de COI Focus blijkt volgens hem dat de commissaris-generaal eenvoudigweg Tckimlik had kunnen raadplegen om zeker te zijn van de echtheid van deze identiteitsdocumenten. Hij wijst er nog op dat zijn documenten een andere geldigheidsduur hebben dan die van zijn vader en broer, wat volgens hem ook al twijfel doet rijzen bij de echtheid ervan te meer nu de enige geldigheidsdatum voor paspoorten die na 2018 en voor 2022 werden afgegeven, tien jaar is. Bovendien gaat het niet om dezelfde schrijfwijze van zijn naam, nu er E.B. staat i.p.v. A.A.B. Het moet volgens hem worden geconcludeerd dat de desbetreffende paspoorten vervalsingen zijn en die conclusie geldt voor alle gezinsleden. Hij meent dat zijn situatie gelijkaardig is aan de situatie besproken in 's Raads arrest nr. 168.704 van 30 mei 2016.

Ten derde meent hij dat de beslissing uiterst beknopt gemotiveerd is, dat er niet wordt aangegeven wat de gevolgen zijn van de intrekking van zijn vluchtelingenstatus op zijn privé- en gezinsleven in België. Bovendien wordt niet uitgelegd op grond waarvan een onderscheid wordt gemaakt tussen de situatie van hem en zijn vader en broer enerzijds en die van zijn andere broer anderzijds. Er werd volgens hem ook geen rekening gehouden met het advies van de commissaris-generaal over de verenigbaarheid van een uitzettingsbevel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken:

- Kopie van de gezinssamenstelling van A.A.B.;
- Kopie van e-mail van 20.11.2023;
- Kopie van de brief verzonden naar CVS op 19.10.2023;
- Kopie van het e-mail van 19.10.2023;
- Kopie van de brief verzonden naar CGVS op 20.10.2023;
- Kopie van e-mail van 20.10.2023
- Kopie van e-mail van CGVS van 25.09.2023 betreffende A.A.M.;
- Kopie van e-mail van CGVS van 25.09.2023 betreffende A.A.A.;
- Kopie van e-mail van CGVS van 25.09.2023 betreffende A.A.B.;
- Kopie van de bijlage 26 afgegeven aan A.A.B.;
- Kopie van de bijlage 26 afgegeven aan A.A.A.;
- Kopie van de bijlage 26 afgegeven aan A.A.M.;
- Kopie van de beslissing van CGVS van 18.11.2022 betreffende A.A.B.;
- Kopie van de beslissing van CGVS van 18.11.2022 betreffende A.A.A.;
- Kopie van de beslissing van CGVS van 18.11.2022 betreffende A.A.M.;
- Kopie van de bijlage 26 van A.A.B.;

- Wet nr. 43 van 11.02.1964 voor het verkrijgen van de Turkse nationaliteit, met vermelding van de weblink;
- Syrisch wetsbesluit nr. 24 van 04.04.1953;
- Kopie van de foto van het vermeende Turkse paspoort van A.A.B.;
- Kopie van de foto van het vermeende Turkse paspoort van A.A.A.;
- Kopie van de foto van het vermeende Turkse paspoort van A.A.M.;
- Kopie van de foto van de vermeende Turkse identiteitskaart van A.A.M.
- Kopie van de klacht ingediend door A.A.M.
- PRADO, *Check the validity of document numbers – List of links to websites with information on invalid document numbers*, met vermelding van de weblink.

4. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

5. Beoordeling

5.1. In de bestreden beslissing wordt artikel 55/3/1 § 2, 2° van de Vreemdelingenwet als juridische grondslag vermeld. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 2.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de vluchtelingenstatus in :

(...)

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd erkend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest.”

De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissing op dat verzoeker op 16 mei 2023 opgeroepen werd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 13 juni 2023 in het kader van nieuwe elementen waaruit blijkt dat er redenen zijn om de geldigheid van verzoekers vluchtelingenstatus te heroverwegen. Voorts wordt er in de beslissing op gewezen dat verzoeker niet kwam opdagen op dit persoonlijk onderhoud, dat hij hiervoor geen geldige reden heeft meegedeeld en dat hij ook naliet om schriftelijk de redenen tot behoud van zijn status mee te delen. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker hierdoor nagelaten heeft zijn medewerking te verlenen bij het onderzoek naar nieuwe elementen met betrekking tot het al dan niet behoud van zijn vluchtelingenstatus. Ten tweede wijst de commissaris-generaal erop dat uit informatie die werd toegevoegd aan zijn administratief dossier blijkt dat verzoeker over de Turkse nationaliteit bezit en dat hij aldus essentiële informatie heeft achtergehouden en de Belgische asielinstanties doelbewust heeft trachten te misleiden, reden waarom de vluchtelingenstatus wordt ingetrokken overeenkomstig artikel 55/3/4, §2, 2° van de Vreemdelingenwet.

5.2. Artikel 57/6/7, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat aan de betrokkene de mogelijkheid wordt gegeven om tijdens een persoonlijk onderhoud de redenen voor te leggen waarom zijn vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus dient te worden behouden. Artikel 57/6/7, § 2,

vierde lid van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat de oproeping voor een persoonlijk onderhoud of de brief die de betrokkene informeert over het heronderzoek van de geldigheid van zijn status en hem de mogelijkheid biedt, schriftelijk de redenen mee te delen waarom de status dient te worden behouden, de betrokkene informeert over de redenen voor het heronderzoek van de geldigheid van zijn status.

Hieruit blijkt dat verzoeker de mogelijkheid moest worden geboden van een persoonlijk onderhoud, dat hem de redenen moesten worden meegedeeld voor het heronderzoek van de geldigheid van zijn status en dat hij de mogelijkheid moest krijgen om schriftelijk de redenen mee te delen waarom de status dient te worden behouden. Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoeker deze mogelijkheden werden geboden. In de oproepingsbrief van 16 mei 2023, die aangetekend naar verzoeker werd verzonden, werd aangegeven dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat verzoeker over een andere dan de Syrische nationaliteit beschikt en dat dit nieuw element het CGVS ertoe kan brengen de vluchtelingenstatus in te trekken. Verzoeker werd op 13 juni 2023 uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud. Er werd ook de aandacht gevestigd op het belang van zijn aanwezigheid op dat onderhoud en er werd hem meegedeeld dat indien hij niet aanwezig kan zijn, hij hiervoor een geldige reden dient mee te geven en dat hij dan schriftelijk de redenen kan overmaken die volgens hem het behoud van zijn status rechtvaardigen.

Verzoeker, die niet betwist deze brief ontvangen te hebben, heeft geen gevolg gegeven aan die oproeping. Hij heeft evenmin een reden meegedeeld waarom hij niet aanwezig zou kunnen zijn en evenmin maakte hij gebruik van de mogelijkheid om schriftelijk de redenen over te maken die volgens hem het behoud van zijn status rechtvaardigen. van 13 juni 2023 niet in de mogelijkheid was aanwezig te zijn op het persoonlijk onderhoud.

In het geval van een intrekking van de vluchtelingenstatus is het bovendien niet verplicht om een persoonlijk onderhoud te organiseren, noch door de Vreemdelingenwet, noch door de Asielprocedurerichtlijn. Artikel 57/6/7, § 4 van de Vreemdelingenwet luidt immers als volgt:

“§ 4. De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald door de Koning. Indien de betrokkene zich niet aanmeldt op de voor het persoonlijk onderhoud vastgelegde datum, zendt hij binnen de vijftien dagen na de vastgestelde datum van het persoonlijk onderhoud schriftelijk een geldige reden voor zijn afwezigheid over aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Als de betrokkene geen geldige reden voorlegt binnen de vijftien dagen na de in de oproeping vastgestelde datum, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing nemen op grond van de elementen van het dossier.

Als hij de reden geldig acht, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de betrokkene op een latere datum opnieuw oproepen of hem de kans geven schriftelijk de redenen mee te delen waarom zijn status dient te worden behouden.

Indien de betrokkene, na opnieuw te zijn opgeroepen overeenkomstig het vorige lid, een nieuwe reden aanhaalt die zijn afwezigheid op het vastgelegde persoonlijk onderhoud rechtvaardigt, beslist de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op grond van de elementen in zijn bezit.” Evenmin bestaat er in hoofde van de commissaris-generaal enige verplichting om de verzoeker, die niet reageert op een oproeping zoals *in casu* die van 1 mei 2023, nogmaals op te roepen, in tegenstelling tot wat verzoeker op gratuite wijze laat uitschijnen in zijn verzoekschrift.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de correcte procedure werd gevolgd en dat de commissaris-generaal heeft beslist overeenkomstig de elementen in zijn bezit.

De commissaris-generaal heeft stukken gevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat verzoeker in bezit is van een Turks paspoort, geldig van 19 november 2021 tot 19 november 2023, die melding maakt van de Turkse nationaliteit. Op beide documenten staat de “Turkse nationaliteit” vermeld. Daarnaast blijken ook zijn ouders in bezit van zowel een Turks paspoort als een Turkse verblijfskaart en wordt hun nationaliteit ook aangeduid als Turks (AD CGVS, landeninformatie, stavingstukken bewijs Turkse nationaliteit, verzoeker + familieleden). Verzoeker heeft nochtans tijdens zijn verzoek om internationale bescherming verklaard dat hij enkel over de Syrische nationaliteit beschikt, dat hij Syrië verlaten heeft in 2015 en dat hij in september 2022 België heeft bereikt (AD CGVS, Verklaring DVZ 25.10.2022, punten 6 en 33).

Verzoeker kan niet gevolgd worden in zijn kritiek dat er zich geen elementen in het administratief dossier bevinden op grond waarvan de commissaris-generaal geoordeeld heeft dat hij niet alleen over de Syrische, maar ook over een andere, namelijk de Turkse nationaliteit beschikt.

Waar hij in zijn verzoekschrift uitgebreid toelicht dat het niet mogelijk is dat hij over de Turkse nationaliteit beschikt omdat hij niet zou voldoen aan de voorwaarden (stukken 18 en 19 verzoekschrift), doet hij geen enkele afbreuk aan de aanwezigheid in het administratief dossier van de kopieën van zijn Turkse paspoort. Dat hij enkel in bezit was van onleesbare kopieën (stukken 20 t.e.m. 23 verzoekschrift) en hieromtrent uitgebreide opmerkingen formuleert is evenmin relevant nu het administratief dossier wel degelijk een leesbaar afschrift bevat. Zijn ganse bespreking van de Syrische alsook de Turkse wetgeving inzake het verwerven van die respectievelijke nationaliteiten, is gelet op de aanwezigheid van zijn Turkse paspoort alsook de andere Turkse identiteitskaarten van zijn broers en ouders, evenmin dienstig. Dat hij niet inziet waarom ten aanzien van zijn derde broer T. geen beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus werd genomen, is evenmin relevant voor de beoordeling van zijn beschermingsverzoek. Niet alleen dient ieder verzoek om internationale bescherming op zijn eigen merites te worden geoordeeld, bovendien blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat zijn broer T. reeds aangekomen is in België in 2015 en hij erkend werd als vluchteling bij beslissing van 3 oktober 2016 en niet zonder meer geconcludeerd kan worden dat hij zich in dezelfde situatie zou bevinden.

Verzoeker kan bovendien worden bijgetreden in zijn betoog dat de door de commissaris-generaal aan het administratief dossier gevoegde documenten vals zouden zijn. Het komt in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toe om zijn nationaliteit en identiteit aan te tonen en niet aan de commissaris-generaal om aan te tonen dat de documenten die betrekking hebben op een andere dan de beweerde nationaliteit, vals of niet vals zouden zijn. Zijn betoog, dat het gaat om valse Turkse documenten, berust op een loutere verklaring, zonder dat verzoeker in staat is de valsheid ervan aan te tonen. Een loutere verwijzing naar algemene informatie teneinde de nummers na te gaan in een onderzoek naar de valsheid van een document (stuk 25 verzoekschrift), heeft geen specifieke betrekking op de thans voorliggende stukken en is louter algemene informatie die niet noopt tot een andere beoordeling *in casu*. Ook het betoog omtrent de geldigheidsdata die zouden verschillen en niet correct zouden zijn, doet in huidige stand van zaken niet anders oordelen. Waar verzoeker vermoedt dat de broer van zijn moeder de Turkse documenten overhandigd heeft aan de commissaris-generaal uit wraak omdat hij opgetreden had als smokkelaar en verzoekers vader hem nog geld schuldig is, dient het volgende te worden opgemerkt. Dit betreft niet meer dan een blote bewering, die niet ondersteund wordt door andere elementen of stukken in het rechtsplegingsdossier. De kopie van de klacht, ingediend door zijn vader (stuk 24 verzoekschrift), vermeldt louter dat die een klacht heeft neergelegd bij de politie, niet meer niet minder. Dat dit te maken zou hebben met een klacht tegen de mensensmokkelaar die de commissaris-generaal er dan op zijn beurt van op de hoogte zou hebben gesteld dat hij over de Turkse nationaliteit beschikt, zoals hij aankaart in zijn verzoekschrift, vindt hierin geen steun. Ook zijn verklaring dat de broer van zijn moeder heeft opgetreden als smokkelaar, betreft niet meer dan een blote bewering die bovendien geen steun vindt in de stukken van het administratief dossier. Tijdens zijn verhoor op de DVZ heeft hij hiervan alleszins geen melding gemaakt. Gevraagd naar de gegevens over zijn reis, waarbij expliciet verwezen werd naar de naam van de smokkelaar, gaf verzoeker geen antwoord (AD CGVS, Verklaring DVZ, 25.10.2022, punt 32).

Wat betreft de verwijzing naar rechtspraak van de Raad, moet tot slot opgemerkt worden dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de aangehaalde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

5.3. Overeenkomstig de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur heeft verzoeker een recht op inzage. Dit betreft een passieve openbaarheid op verzoek gezien dit inzagerecht enkel geschiedt op aanvraag. Verzoeker en zijn raadvrouw mochten ook, conform artikel 32 van de Grondwet – waarnaar verzoeker zelf verwijst in zijn verzoekschrift – het administratief dossier inkijken op de zetel van het CGVS en kennis nemen van de inhoud teneinde de verdediging te organiseren. Verzoeker draagt zelf de verantwoordelijkheid voor de organisatie van zijn verdediging en het komt aan hem toe om op diligente en alerte wijze zijn verdediging te laten waarnemen door een raadsman naar keuze en tijdig de nodige stappen te ondernemen teneinde inzage van het administratief dossier op de zetel van het CGVS te bekomen. Nergens uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker of zijn advocaat geen toegang zouden hebben verkregen tot het administratief dossier en geen gebruik heeft konden maken van zijn inzagerecht met toepassing van de wet van 11 april 1994.

Verzoeker verwijst naar een schrijven van 28 september 2023 (stuk 2 bij het verzoekschrift) en verwijt de commissaris-generaal er niet op geantwoord te hebben. Er bestaat echter geen enkele rechtsregel waaruit blijkt dat het CGVS verplicht zou zijn om binnen een bepaalde tijdspanne bepaalde stukken over te maken

waar per e-mail of per fax om wordt verzocht. Uitzondering hierop betreft de procedure voorzien in artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet op grond waarvan de verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud kan opvragen voordat de beslissing over zijn verzoek om internationale bescherming wordt genomen. Dit laatste is echter *in casu* niet van toepassing daar de commissaris-generaal in deze zaak een beslissing heeft genomen nadat verzoeker niet is ingegaan op het persoonlijk onderhoud en voor zijn afwezigheid geen geldige reden had gegeven. Voorts raakt het recht om toegang te verkrijgen tot het administratief dossier niet aan de wettigheid van de bestreden beslissing zelf, doch heeft het betrekking op de mogelijkheid om middelen aan te voeren bij de Raad. Volgens vaste rechtspraak moeten in het verzoekschrift alle middelen worden ontwikkeld, tenzij de grondslag ervan pas nadien aan het licht is kunnen komen (RvS 3 mei 2011, nr. 212.904; RvS 5 november 2010, nr. 208.706; RvS 27 oktober 2010, nr. 208.472; RvS 22 april 2010, nr. 203.209; RvS 4 maart 2010, nr. 201.497; RvS 10 februari 2010, nr. 200.738), in welk geval die middelen ten laatste in het eerst mogelijke in de procedureregeling voorziene processtuk moeten worden opgeworpen (RvS 10 februari 2010, nr. 200.738). Verzoeker en zijn raadsman kunnen ook overeenkomstig artikel 39/61 van de Vreemdelingenwet gebruik maken van het inzage-recht bij de Raad en ter griffie inzage nemen van het volledige administratief dossier, waarin de stukken waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd voor het nemen van de bestreden beslissing zich bevinden. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij in het verzoekschrift stelt dat een latere inzage in het administratief dossier de schending van zijn rechten van verdediging niet kan lenigen. Bovendien heeft verzoekers raadvrouw gebruik kunnen maken van dit recht op inzage op de Raad en heeft zij met kennis van het administratief dossier haar pleidooi kunnen houden.

Tot slot toont verzoeker noch in het verzoekschrift noch ter terechtzitting aan dat hij, middels toegang tot het administratief dossier, andere elementen kon aandragen dan diegene die hij in zijn verzoekschrift heeft aangevoerd. Hij toont *in casu* aldus niet aan dat hij belemmerd zou zijn in de mogelijkheid om in het kader van haar beroepsprocedure bij deze Raad middelen aan te voeren tegen de bestreden beslissing.

5.4. Artikel 55/3/1, §3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Wanneer de Commissaris-generaal de vluchtelingenstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”*

De beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus werd genomen op grond van artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet, waardoor er geen verplichting is om een advies op te nemen inzake de vraag of een verwijderingsmaatregel ten aanzien van verzoeker al dan niet leidt tot een schending van het non-refoulementbeginsel.

5.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan niet anders dan besloten worden dat verzoekers vluchtelingenstatus destijds werd toegekend op grond van verkeerd weergegeven en achtergehouden feiten en achtergehouden documenten inzake zijn nationaliteit wat een element was dat doorslaggevend is geweest voor zijn erkenning als vluchteling. Uit voorgaande bevindingen blijkt immers dat verzoeker over de Turkse nationaliteit beschikt. De commissaris-generaal heeft, rekening houdend met het feit dat verzoeker niet is ingegaan op zijn bijkomend verhoor en voor zijn afwezigheid geen geldige reden bleek te hebben, op goede gronde vastgesteld dat er geen overtuigende elementen aanwezig zijn tot behoud van de vluchtelingenstatus.

De commissaris-generaal heeft bijgevolg terecht besloten tot de intrekking van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 55/3/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

5.6. Aangezien het in de eerste plaats aan verzoeker is om tijdens de procedure zijn identiteit en regio van herkomst aannemelijk te maken en hij hierin manifest faalt, komt het de Raad niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren teneinde een onderzoek te kunnen voeren naar het risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

5.7. De schending van artikel 8 van het EVRM, dat het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven behelst, wordt door verzoek niet dienstig opgeworpen. In het kader van onderhavig beroep wordt immers geen uitspraak gedaan over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt ingetrokken overeenkomstig artikel 55/3/1, §2 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO